

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

ISSEKUTZ JÁNOS.

Főmunkatárs: **PUBLIK ERNŐ.**

Kiadó: **Papp György.**

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda.

Hirdetések díjszabály szerint.

És mégis.

Egy nemzet kegyeletének ünnepe zajlott le.

Ős Buda Szent-György terén egy nemzet emlékköve, a vitézség jelvénye, a szabadság hirdetője lett a nemzet adakozásából összegyűjtött fillérekből díszítve.

Megörökkített azon kor, melynek szabad fiai a külérőszaktól nyomatva indítatva érezték magukat arra, hogy lerázzák a rabigát, melyet nyakukba tolni akartak.

E nemzet ébredő szelleme, az előbbi évek kifejtett harca, felebreszté a nemzet szunyadó szellemét, s bár igát lerázni készen fegyvert fogott, de nemes elhatározásában csakis önmaga ős jogait kívánta megvédeni, távol a bosszu és igazságtalan harc vágytól.

E védelemben a hazaszeretetében elhullott hősök emléke díszíti Budavár azon terét, melyen a magyar hadsereg, a szabadság egyik nagy jelentőségű harca után, — ellenségeinek is megkegyelmezve, — megelégedett azon sikerrel, hogy hazája fővárosát elfoglalta.

Budavár elfoglalása a magyar honvédség által egyike a legpáratlanabb vivmányoknak. 1848 május 21-én fényes győzelmet vívott magyar hadsereg emlékére, büszkén tekintheti a nemzet,

és méltán számíthatja e napot nemzeti ünnepei közé, mert itt lett megtörve első sorban az ellenségnek azon merész vállalkozása, miszerint Magyarország külhatalom befolyásával erőszakkal legigáztassék.

A csatatkozás első napja — az után következtek a többiek.

A béke angyala lengi körül e szobrot, megfelelve a jelenkornak — melyben béke és pedig folytonos egyetértés uralkodik.

Legyen ez tartós és őszinte.

Ne keverje fel a kedélyeket, ne izgassa fel az egyeseket minden hiu gondolat, mely mindanyiszor, valahányszor a nemzet alkotmányos jogainak megörökítésére bármi emléket akar emelni, forrongásba hozza a kedélyeket.

Értsük meg egymást, és a félreértéstől óvakodjunk — őszintén adjunk békejobbot mindazoknak, kik e csekély emlékből is politikai harcot akartak csinálni.

Ne feledjük, hogy honvédeink a szabadságharc alatt is csak hazájukat védték — és nem bosszuvágyból harcoltak.

Legyen büszkeségünk e szobor, emlékünknél arra, hogy alkotmány által biztosított jogainkat bár mikor szabad élvezniünk és gyakorolnunk.

Ezért minket senki sem támadhat meg.

A hősök emléke legyen példánk a testvériség és hazaszeretetben.

Z.

Belföldi hírek.

— **A honvédelemk teleplezése.** Pünkösdvásárnapján lehullott végre a lepel arról a szoborról, melyet a nemzeti kegyelet emelt a névtelen hősök emlékének, a kik negyvennégy év előtt diés halállal haltak ős Buda várának megvívásakor.

S az az ünnep, melyet a nemzet az elhult hősöknek rendezett, méltó volt hozzájuk, a kik a nemzet igazságáért küzdöttek s a kik a nemzeti szabadságért ontották véréket.

Nem hiányzott az ünnep fényéhez semmi. Ha nem volt ott a hivatalos Magyarország, — az országgyűlés és a székes főváros küldöttségében, a törvényhatóságok küldötteiben ott volt a magyar nemzet, mint egységes egész és ha a névtelen felistenek valahonnan a magasból alátékintettek a nemzeti kegyeletnek erre a hatalmas megnyilatkozására és láttuk, mint forrasztja össze politikai pártkülönség nélkül az egész magyar nemzetet a múltnak az az emléke, melyért ők valaha véréket ontották. bizonyára így szóltak:

— Nem haltunk hiába!

A küldöttség felvonulása már tíz órakor kezdődött. Különösen impozáns és festői képet mutatott az országgyűlés küldöttsége, melynek tagjai kivétel nélkül magyar díszben ültek kocsijaikban. Ragyogó látvány volt végig nézni a bosszu kocsisoron s a díszruhák gazdag aranyozásán. A közönség az egész utvonalon egyre élenezte az országgyűlés küldöttségét.

A Dísz-tér kilencz óra felé kezdett élénkülni. Egy másután jöttek a törvényhatóságok, a honvédegyesületek küldöttei, az öreg honvédek régi, negyvennyolcas

„De vajjon meg fognak-e engem túrni“ — kérdezte az aggódó diák.

„A felől majd teszek én!“ válaszolta a szenvedélyes lányka.

Frére fényes eredménnyel vizsgázott és estve csakugyan elment az operába, a hol — midőn a páholyba lépett — kedvese hozzá sietett, nyakába borult és az egész világ szemeláttára, tüzesen, hevesen többször megcsókolta.

A szülőknél nem maradt más hátra, mint beleegyezni a fiatalok által megkötött frigybe, mind a mellett ők meg azt kötötték ki, hogy a vőlegény családi neve mellé az ő nevüket is fűzze hozzá.

IV. Mennyit ér egy színésznő csókja?

A kérdésre a feleletet ezen kis történetecske adja meg.

Beszélik, hogy egyszer Hamburgban a színészek egy elszegényedett és elnyomorodott társuk részére a Maecenasoktól pénz segélyt gyűjtöttek.

A gyönyörű Lebrun Antónia magára vállalta, hogy ez ügyben maga fog beszélni a pénzfedelemmel, Heine Salamonnal.

Az öreg urat éppen reggelinél találta. — Nagyon szívesen fogadták, beszédbe elegyedtek és az öreg ur megígérte, hogy 100 márka bankót alá fog írni. „Es“ tette hozzá, „ha pedig ön megcsókol, az esetben ezer márkát adok!“

A szép Lebrun nem sokáig kérette magát, hanem emberbaráti szeretetétől ösztönözve, nyakába borult az öreg urnak és megadta a kívánt édes jót. . . Tehát egy csók — 1000 márka bankóban!

V. Mennyibe kerülhet még egy csók?

Az 1885-ik év nyarán, egyik karlsbadi szálloda fényes szalonjában előkelő társaság vitatta ezen érdekes kérdést, hogy mit is érhet tulajdonképpen egy csók? „100 forintot!“ mondá gróf Z.

TÁRCZA

Csók-történetek.

I. A csók Chinában.

Egy fiatal tengerésztiest barátom, ki Chinában is megfordult, érdekes csók történetről értesített engem.

Chinában ugyanis a csókolódzás kedves szokása a „mei giu“ éknél (szép hölgyek) még csak édes titok.

Az én tengerész barátom, ki egy ilyen szép „khi-nézer“ hölgyikének udvarolt, hódítási diadalát avval akarta betetőzni, hogy imádotjától egy csókot kért. De az imáandó nőcske nem tudta sehogy se megérteni, hogy udvarlója tulajdonképpen mit is akarna. És mikor a fiatal ember egy czuppanós magyarázatot adott a bi-bor piros ajkak legszebbikére, a szép „Lhasa“ annyira megrémült, hogy félelmében sikoltozva szaladt át egy másik szobába, honnan félelmétől reszkető hangon kiabálta vissza: „Óh az az iszonyu emberevő még föl akart falni!“ Majd mikor a tükörben megpillantotta, hogy rózsá piros ajkán nem történt semmiféle változás, visszatért és behízelgő, kérő hangon mondá: „Jó idegen, nagyon óhajtanám, ha különös szokásokat jobban megismerhetném! Tsoók ooly meg hát!“

És a távol Európa szép fia oly buzgón, oly lelkesen belejött a csókolódzás édes mesterségébe.

Azonban a leánykának az egyszeri lecke nem volt elég, mivel nemsokára ismét kérte, hogy az édes munkát folytassák tovább és pedig megszakítás nélkül, „Tsoók-oolj“ még tovább is „seen jine, Me-Jee-lee!“ mondotta a tanulékony tanítvány.

II. A költő csókja.

Érdekes csók történet az is, melynek, ha igaz Jókai Mór a hőse,

A híres regényíró éppen íróasztalánál ült, a mint kinyitott a szobaajtó és belépett a szobába a népszínház akkori énekesnője, Pálmai Ilka asszony.

A költő udvarias hangon kérdezte, hogy mit kíván? Az egyszerű kérdés, mely még váratlanul sem jöhetett annyira zavarba hozta az „isteni Ilkát“, hogy mélyen elpirult és hosszú ideig nem tudott szóhoz jutni.

Végre összeszedte magát és akadozva dadogta ki, hogy egyedül azért jött ide, mert a hírneves író kezét — mély tisztelete és csudálata jeléül — megszeretné csókolni.

Jókai pár pillanatig mosolyogva tekintett arcába, de nem a kezét nyújtotta neki, hanem a csinos színésznőt egyenest a — karjaiba zárta és úde, piros ajkát harmat gyöngye, fehér arcát többször, egész szenvedélyvel, illetőleg szívélyesen megcsókolta.

A kis Pálmai el volt ragadtatva, de azért ismét megakart próbálni, hogy a költő kezét megcsókolhassa, mit persze az most sem engedett meg, mondván:

„Egyetlen egy csók a maga eper ajakára, sokkal többet ér, mintha az egész világ kezét csókolna!“ Majd kezét bucsu szorításra nyújtotta, mivel ép e pillanatban bejött a szobába — a felesége is.

III. A csókon szerzett feleség.

Az ismeretes belga államférfi, Frère Orbán életéből igen érdekes csók anekdotát beszélek el.

Ezen államférfi tulajdonképpen Frérének nevezett. Es szegény jogász léte egy igen gazdag leányba volt fülíg szerelmes.

Kilátásai, talán mondani is fölösleges, nem igen kedvezők voltak; de midőn a vizsgálat napja elközeledett, a kisasszony kedvese azt mondta neki, hogy: „Ha reggel szerencsésen levizsgáztál, ugy estve jöj az operába és lépj egész bátran azon páholyba, a melyben én szüleimmel ülök.“

zászlók, dicsőségtük megkopott, foszlányos, de szent jelvényei alatt. Megható volt végig nézni a megroskadt űsz alakokon, a mint a szobor jobb oldalán, katonás sorban elhelyezkedtek, hogy kivegyék részüket az ünnep dicsőségéből, a mi méltán meg is illette őket. Hiszen ők is magyar szabadságért harcoltak, melyért bajtársaik elhullottak.

A leleplezési ünnep a program szerint pont 11 órakor kezdődött. Ekkor csendült fel a kintünő budai dalárda erőteljes kórusa; igazi művészi ihlettel énekelte el a himnust, melyet a közönség mély csöndben és áhitattal hallgatott végig. A Hymnus elhangzása után fellépett a tribünre dr. Szénási Sándor, a szobor-bizottság elnöke és beszédet mondott.

A beszéd közben a szónok intésére lehullt a lepel Zala György művéről, mely méltó emléke annak a halhatatlan dicsőségnek, a melyet késő századokra hirdetni fog.

Mikor a lepel lehullt a szűni nem akaró éljen hangzott fel, mely újra nagyobb lelkesedéssel tört ki. A férfiak levették kalapjaikat, a nők kendőiket lobogtatták és az egész teret egy kiáltás töltötte be:

— Eljen a művész! Eljen Zala György!

Az ünnep során a közönség újra és újra ünnepelte a művészt, mig nem ez fellépett a tribünre és meghajlásokkal köszönte meg a megtiszteltetést.

Az agg honvédek könnyező szemekkel nézték a szobrot. A szobor talapzatának felső részére egy igénytelen babérkoszorú volt odaaggatva, melynek szegényes nemzeti színű szalagján a név volt olvasható:

Rutkay, Kossuth Lujza.

IRODALOM.

— Az „Eredeti Magyar Daltár“ ének-zongorára és cimbalomra szerkesztett zenemű folyóirat III. évfolyamának 9-ik füzeté érdekes tartalommal jelent meg. A füzet minden egyes számát dallamosság és könnyen játszhatóság jellemzi. A legmelegebben ajánljuk lapunk t. előfizetőinek e pártolásra méltó magyar zenéi folyóiratot annál is inkább, mert az „Eredeti Magyar Daltár“ kintünő szolgálatot tesz zeneirodalmunknak s ha meggondoljuk, hogy manapság mily nagy fért hódítottak a minden izlést nélkülöző operett-dalok többnyire erkölcstelen szövegeikkel már csak azért is pártolásra méltó az „Eredeti M. Daltár“, mivel az abban megjelenő dalok szövegei minden ízében megfelelnek a magyar dalköltészet kívánalmainak és többnyire jelesebb írónk tolaból kerültek ki. A füzetben megjelent dalokat írták: Dr. Szöllősy Attila, Kecskés Ernő, Bordeaux Géza, Adler Ignác és Hoós János. A szerkesztőkiadó értesítése szerint a jövő füzetben két érdekes dalt fog közölni hazánk legjelesebb élő magyar zeneköltő-

„Szerintem a körülményekhez képest 500 frtot is!“ mondá C. báró.

„Es én egy csókért odaadnám a mennybéli udvösségemet!“ kiáltá szenvedélyes hangon F. a festő.

„Hát ön mint vélekedik méltóságos aszszonyom?“

A kérdezett szépség kaczagva razogatja fejcsékéjét és kihívoan mondotta: „Ugy gondolom, 1000 frt csak nem sok egy csókért?“

Hevesen emelkedett föl gf. N. „Ad nekem is egy csókot 1000 frtéért?“ kérdeze.

„Ha a pénz valami jótékony czélra lesz szánva, akkor a legnagyobb örömmel!“ válaszolta rövid gondolkodás után B. baronesse.

Majd azon ingerlő zajt lehetett hallani, melyet csak két egymáshoz tapadt ajk tud előidézni.

A csók árát néhány óra múlva már el is küldték rendeltetési helyére.

VI. Kik csókolnak legjobban?

Kétségtől az angol nők.

Az angol Virgil — Horkins — megjegyzi „utazási naplójában“, hogy ő az angol nők egyetlenegy csókjából ki tudja ismerni a belső érzélem világát.

Ha egy halandó — még pedig himnemtűt értek — elérhette azon szerencsét, hogy valami szép „Miss“-től egy csókot kapjon, akkor érzéseiknek nem szükséges további magyarázat.

Horkins ugyanis azt mondja, hogy a csókolódzás nemes művészete Angliában a női nevelés — egyik és pedig — legfontosabb részéhez tartozik.

Ha a „Miss“ szereti a férfit, akkor lestitűt szemekkel, de oly gyorsan és tüzesen csókol, hogy a férfi azt hiszi, valami villámcsapás érte; ha a férfi nem épen közömbös előtte, akkor némileg vonakodva, de szívből csókol; ha végre a férfi egészen közömbös előtte, — hidegen csókol, hogy az ember azt hiszi, darab jeget értek az ajkához.

Barátnőivel szemben még több megkülönböztetéseket tesz. Es nincsen olyan angol nő, ki — az előtte drága személynek — a bucsu csókot, bizonyos göröcsös, vonaglásszerű mozdulat nélkül adná.

jétől, id. Abrányi Kornéltól. Megjelenik minden hónapban egyszer 8 dal tartalommal ének- és zongorára, valamint cimbalomra írva. Előfizetési ára: egész évre 6 frt, félévre 3 frt. Egész éves előfizetők az eddig megjelent füzeteket egyszerre, féléves előfizetők a 7-ik füzetől kezdve azonnal megkapják. Előfizethetni az „Eredeti M. Daltár“ szerkesztőségénél Déván (Hunyadmegye.)

Gondolatok.

Semmi sincs észellenesb, mint észszel az észzt fölülmulni törekedni; és semmi sincs hihetlenebb, mint nem akarni binni mindazt, mit nem vagyunk képesek észszel fölérni.

*

A nő matematikájában a kétszerkettő nem mindig öt; néha bárom is.

Apróságok.

Egy elvetemedett ember.

Leány: Papa, az Adolf nekem házassági ajánlatot tett.

Apa: Micsoda, az Adolf? Csak nem fogsz ilyen elvetemedett emberhez menni, a ki először piktor volt, aztán valami léghajót talált föl, majd a bolondok házába került s most végre a te kezdetet kérte meg.

*

Felstülés.

— Igazán, ön asszonyom oly kintünően van konzerválva, hogy oly ifjunak néz ki, mint leány!

— De kérem, hisz én vagyok a leány, — ott pedig az anyám!

*

Egy műbarát.

Egy festő, a ki szeretett kérkedni, elbeszélte barátjának, hogy egyik legújabb képét 10,000 frton adta el.

— Azt rosszul tetted, viszonzá ez.

— Hogy-hogy?

— Nos én ismerek valakit, a ki kétszer annyit adna neked érte, csak hogy láthatná.

— Kétszer annyit? persze csak tréfálsz.

— Dehogy, az illető ugyanis vak.

*

Jól visszavágott.

Egy csomó falusi ember ül a koresmában bor mellett késő éjjel. Bejön a bakter.

— Hát te is bejössz? — kiált fel az egyik — nó te miattad ellophatnák az egész falut.

— Oh nem, — válaszolt az éjjeli őr — hisz ti mindnyájan itt vagytok.

Ujdonságok.

— Az Emke Dalegylet majálisa, — mely pünkösöd második napján a „Lövészhez“ címzett nyári mulató kert helyiségében tartatott meg, — igen fényesen sikerült. — A lombos fákkal szegélyezett sétautakon, s az öreg lomha zsindey fedél alatt, hol körben garde s damek ülnek s tüde arczu, picziny lábu, könnyed öltözetű hölgyek legyeznek pihegő kebleiket, mindenütt, mindenütt a vidámság, az életkedv csillog, ragyog, sziporkázik. — A cserfa lombok között színes lámpionok himbálózhatnak az est gyöngye fuvalatában, — s a nevető ajkak kaczagába belecseng az asztal társaságok pohara, — aztán mindezt önmagába olvasztja a siró hegedűk s poezakos bőgők leheletszerű dallama. Tarka, változatos majálisi kép, telve hangulattal, színezettel, melyre pirkadó hajnal basadtig leselkedik a sihegő bokrok között a rejtelmes éjszaka. — Ez a majális egy élő, lélegző sziget a sötétség tengerében, mely csöndesen ráborul az alvó városra, — ez a majális egy dús gazdag kikötő, melynek világító tornya a kedv. Ide nem azért jöttek az emberek, hogy fontoskodó arccal filozofáljanak, üzleti számításokat, tervezetéseket közöljenek egymással, — hanem eljöttek mulatni, — eljöttek ábrándozni, eljöttek érzelegni, eljöttek ki tudni, — miként a világító torony vakító villanygömbjét körül röpködik a tarka, himes lepék nyriadjai. — Van az emberi természetnek is egy elvitáztatlan sajátossága, a sentimentalismus, mely kiragadja lelünk az anyag béklyóiból s seraph szárnyakon az ideál honába ragad, — ez a sentimentalismus ragyog a szemekben, rezg a hanghullámokon, zsi bong az idegekben és itt ebben a varázsos tündér világban, az ezüst patkó szeggel kivert égboltozat alatt, hol a fény az árnyékkal összeölelkezik, itt terem a fiatal szívekben az a szép virág, melynek neve a szerelem.

A szerelem forduló pont az ideálismus és a realismus között, — a szerelem költészete után következőnek a társadalmi tudományok, — a statisztika, mely a népesedési mozgalmakat tárgyalja, a közigazgatás, — a

finánczia Csitt! a cigányok beharangoztak a négyesre!

A párok szembe állanak egymással, — egy nő és egy férfi, aztán megint egy nő és egy férfi mindenki a maga párjával. — A rendező még sebbel lobbol megteszi a szükséges intézkedéseket, aztán meg csendül a zene! Végre valahára! És a két phalanx megindul, — a párok összekavarognak, — keringenek ütemszerűleg, összhangzatosan.

Négyes után ropogós csárdás következik, majd újra egy keringő stb. stb. stb. stb. A négyeseket 80 pár tánczolta, tehát majdnem egy század!

A majális, mely a késő hajnali órákban ért véget, a legszebb erkölcsi és anyagi sikert hozta a dalegyletnek. — A rendezés ügyes és figyelmes volt.

A jelenvolt díszes bölgykoszoru névsora, amennyiben az feljegyezhető volt, a következő:

Andrássy és leányai Berta és Irma, Avéd Jákóné, — Bolgár Mihályné, Bőjtke Lajosné, Bereck Károlyné és Zinika, — Debreczeni Sándorné, Duducz Kati és Mimi, — Gerazin Jánosné, Gwardazoniné és leánya Riczi, Gyulaffy Albertné, — Hannel Józsefné és leánya Jolán, — Jónász Adolfné és leányai: Szidi és Juliska, Konrad Jánosné és leánya Juliska, öz. Knörr Károlyné, Lakner Antalné, — Molnár Jánosné, Marschall Viktorné és leánya Aranka, — Novák Ferenczné és leánya Zulejka, Ninger Aranka, — öz. Obertné és leánya Vilma, Ozsváth Jánosné, Papp Györgyné, Prohászka Terike, — Reiszner Helén, — Roska Józsefné, Setz Károlyné, — Szabó Jánosné Springer D. Adolfné, Szentmiklóssy Józsefné, — Dr. Téry Odönné, Veress Jenőné és leánya, — Vajda Lajosné.

(B—g.)

— Majális. Már a szó szoros értelmében, is az, mert máj. hó 31-ére esik a helyi izr. főelemi iskola majálisa, melyet igazán figyelmébe ajánljunk az érdeklődőknek, amennyiben az ünnepély jótékony ezéü. — Ha az érdeklődés legalább is a tavalyihoz hasonló lesz, akkor szép anyagi eredménynek nézhet elébe az illető rendezőség. Ezen alkalommal is felhívjuk a tiszt. szülőket és tanügybarátokat járuljanak álléruikkal a jótékony szent oltárhoz, enyhítsék a szegények nyomorúságát; az elmúlt ősszel is mintegy 12 szegény lett a múlt évi tiszta jövedelemből felruházva. Különben a meghívók szöszszent szövege ez:

Meghívó. A gyulafehérvári izr. iskola szegény tanulók felruházására vasárnap 1893 május 28-án a „Lövészhez“ címzett mulatókertben jótékony célú nyári mulatságot rendez, melyre címzettet és családját tisztelettel meghívja az iskolaszék megbízásából: a tanítói kar. Kezdeté d. u. 4 órakor. Belépti díj: Személyijegy 50 kr. Családijegy 1 frt. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak.

A kik esetleg tévedésből meghívót nem kapuának és arra igényt tartanak, — legyenek szivesek az izr. tanító-testület bármelyik tagjához fordulni,

— A nyaralás tíz parancsolatja. Egy praktikus angol tíz pontban összefoglalta azokat a teendőket, miket nyaralásra, fürdőbe való utazásainknál fogadositanunk szükséges, ha azt akarjuk, hogy a nyaralás és fürdőzés valóban erőnk megújítására, testünk edzésére, kedélyünk felfrísítésére, szóval minden tekintetben hasznunkra szolgáljon. E pontok közt legnagyobb fontossággal bír a következő: „Hagyd otthont minden gondodat és bajodat, de vidd magaddal az idő, viszonságai ellen megvédő ruhádat s gondosan lásd el magad mindazon tárgyakkal, melyek nyugalmadat, kényelmedet és kellő szórakozásodat biztosíthatják.“ Am e jó tanács mellé okvetlenül szükséges tudni, hogy mely dolgok képezik fenti szükségleteinket s mely forrásból szerezhetők be legjobb minőségben és legutányosabban. E tekintetben, sok évi tapasztalat alapján legmelegebben ajánljuk Kerlezz Tódor ismert fővárosi cézég műipari áruházát (Do-ottya-uteza 1 sz.) melynek „nyaralási és fürdő ezikke“ külön osztálya mind azt magában foglalja, a mit a haladó ipar e téren újat és jót produkálni képes. Tájékozásul legyen szabad a czég ide vonatkozó gazdag árjegyzékéből néhányat felsorolnunk: indiai hintaágy fák közé vagy szobában 4.50—6.50 frt, faléccel kifeszíthető 7—14 frt, laposra összehajtható szék (sétabot) 2.70 frt, japáni napernyők 80 krtól 14 frtig, kerti legyezők 10 krtól felfelé, kuglibabok gyertyánfából 2.50 frt, lignum sanctum golyók 1.15—3 frt, orosz kuglizó készlet 5.50 frt, Flaubert-puskák 7—20 frt, új vacuum pisztolyok a czéllövés begyakorlására 1.50 frt, Ariosa zenélő szekrény erős hanggal 6 kottával 15 frt, horgászó eszközök 10—80 kr, horgászó botok 1—15 frt, rákfogó háló 1 frt, kerti gyertyatartók üveggel 1—2.30 frt, kettős vívókészlet 23.50 frt, teljes tornakészlet 8.50 frt, tornaczipő 90 kr, gyermekbinta 3—10 frt, gummilapdák 15 krtól, karikajáték 12 pár 1.60 frt, Croquet-játék 9.20, Lawn:

Tennis teljes 45—100 frtig, (lapdák, rakettek külön is), Foot-bals (angol marhabőr lapda) 7 frt, ugró zsiaor 30—50 kr, uszó övek 5—7 frt, kerti kézi fecskendő 3.40, uti koffer és kézi táskák 2.40—15 frt, toilett terkeres 6 frt, zsebrevolver 4 frt, hegymászó bot 1.15 frt, ivópohár bőrből 40 kr, vízhatlan turista táskák 2.80—4.50 frt, zsebgyógyszer utazók, turisták részére 75 kr, frotírozó készülék 1 frt, tus-készülék 6 frt, divatos sátabotok 60 krtól—10 frtig, női bőróvek 1 frttől, toilett szappanok, illatszerek, új esinos és szép aluminium czikkek, színes lampionok 15—60 kr, papírléghajók 50 krtól, Coermont szálló ernyő új nyári játék 50 kr, magnesium fáklya 1.20 stb. Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesíttetnek s a meg nem felelő tárgyat a czég készséggel kicseréli.

— **A szivarozókról.** A némelyektől istenített, némelyektől kárhóztatott szivar, mint élvezeti czikk minden időben talál barátokra. Azonban ne kövessük a szenvedélyes, fanatikus dohányzókat, kik a legjobb ebédet is csak előkészítőtül tekintik a szivarozásra s abban a meggyőződésben élnek, hogy a nem dohányzók nélkülülzik a legfőbb élvezetet.

Hogy a szivarban csakugyan élvezetet találjunk, kerülhünk kell ebben is, mint mindenben a világon, a túlzást. Az ismétlés gyöngíti a hatást, egészen eltekintve a higienikus hátrányoktól, melyek különösen az importált szivaroknál, — a túlzás következményei.

Aki csak reggeli és ebéd után dohányzik a legfőbb három szivarra szorítkozik naponként, az tudja csak becsülni a dohányzásnak emésztést elősegítő, — vidító és buzdító hatását.

A dohánynál még inkább mint a boroknál jellemzők egyes évek termékei. Az utolsó évtizedben az 1881. volt arra hivatva, hogy a dohányzók mindenikének hálás emlékeztetésben maradjon. Gyöngébb mérvben az 1885. és talán az 1888. évi jó szivarokat szolgáltatott; a többi évek terméke nem haladta meg a közepeszerűséget, ezt csak kénytelenségből élvezik, miután a jobb évek termékei lassankint elfogytak.

Általános a nézet, hogy a szivar legfőbb három év alatt elveszti zamátját és ízét. — Ha azonban határozott szabályok szerint tesszük el, sokkal tovább megmarad a szivar eredeti valóságában.

Tartsuk szivarkészületünket mindenek előtt hűvös, nem egészen száraz helységben, — hol mérsékelt nedvesség uralkodik.

Oroszországban, hol külön sportot űznek a régi jó évek kitűnő szivarjaival, még most is sokan szívnak 1881. évi szivart, mely illetékes férfiak nyilatkozata szerint régi zamátját s korábbi jó ízét megtartotta.

Végül még egy jó tanács!

Aki valami igen erős szivar élvezete miatt szenved és a tengeri betegség minden fázisát keresztülélte, hálás lesz a jó tanácsért; egyék azonnal egy szeletet friss almából, ennek hiányában egy darab czukrozott almát s abban a pillanatban elmúlik a bajnak minden nyoma.

Közgazdaság.

— **A triesti általános biztosító társaság** (Assicurazioni Generali) f. é. május hó 6-án tartott 61 ik közgyűlésén terjesztettek be az 1892. évi mérlegek.

A zárszámadási jelentéséből látjuk, hogy a társaság életbiztosítási díjtartaléka 2.817,742 frt 02 krral szaporítottatott, minélfogva 1892. évi december hó 31-én 34.062.383 frt 61 krra emelkedett, míg kár- és nyereség részesülési tartalékok czímén 910.197 frt 70 kr. vezetettett új számlára elő. Az 1892. évben 20.469.779 frt 90 kr. erejéig költöttek új életbiztosítások, melyek által az 1892. december 31-én érvényben volt életbiztosítási tőkeösszegek 141.876.438 frt. 70 krra emelkedtek; az életbiztosítási ágban az év folyamán bevett díjak 5.793.410 frt 13 krt tettek.

Atűz- és szállítmány-biztosítási ágakban a díj és illeték bevétel 9.139.397 frt 44 kr. volt, miből 2.371.382 frt 28 kr. mint díjtartalék és 771.233 frt 35 kr. mint kártartalék lett minden tehertől menten a jövő évre átvitelre, holott az 1892. december hó 31-én érvényben volt biztosításokért a jövő években esedékessé váló díjkötelezvények összege 25.791.131 frt 60 krra emelkedett.

Károkkért az 1892-ik évben 8.851.456 frt 69 krt fizetett ki. Ehhez hozzáadva az előbbi években teljesített kárfizetéseket, a társaság alapítása óta károk fejében 253.099.377 frt 58 krnyi igen is tekintélyes összeget fizetett ki. Ebből a kártérítési összegből hazánkra 47.689.262 frt 01 kr. esik, melyet a társaság 150.805 káresetben fizetett ki.

Az értékpapírok árfolyam ingadozása felezetere felém.

alakított tartalék 1892. december 31-én 1.802.792 frt 95 krra emelkedett a mellett, hogy a sorsolás alá eső és a névértékükön bevátható értékpapírok csakis névértékükön vétettek fel a mérlegbe, míg a nyereség tartalék alapszabályszerű mérvében, a részvénytőke fele összegében vagyis 2.625.000 frtban, az ingatlan tartalék 1.289.480 frt. 92 krnyi összegben s végre a kétes követelések tartaléka 80.000 frt fentartatott.

Ezen nyereség-tartalékok ennélfogva összesen 5.797.273 frt 86 krt tesznek ki.

A társaság biztosíték alapjai az ideai átutalások folytán 46.528.568 frt 62 krról 49.162.470 frt 81 krra emelkedtek és elsőrendű értékekben vannak elhelyezve, melyekből több mint 14 millió magyar értékek re esik.

Az elért 793.840 frt 71 krnyi tiszta nyeresémből a társaság osztalékkul részvényenkint 120 frtot aranyban vagyis 300 frankot fizet.

A közgyűlés egyhangulag és lelkesedéssel határozta el, hogy Jókai Mórt, ki az igazgatósági tanács több év óta tagja 50 éves irói jubileuma alkalmából üdvözlí, neki szerencsét kíván és egyúttal a társaság büszkeségének ad kifejezést, hogy igazgatósági tagja sorában a legünnepelebb magyar író üdvözölheti.

CSARNOK.

„Ezeregy rögeszme“.

— Regény. —

Írta: **Dumas Sándor.**
Fordította: **Publik Ernő.**
(Folytatás.)

Majd utánok fogok lassan menni, hogy haza ki-sérhessem a kisasszonyt, ha ön elhagy bennünket.

Es hogy fogja megtudni Marceau, én vagyok az az ember, aki neki ajánlott?

Adja át neki ezt a háromszintű jelvényt, erről mindjárt tudni fogja.

Es mondja csak, mivel tartozom mindezekért életem megmentőjének?

Semmi mással, minthogy megengedi a leányát is megmentenem.

Ez rendkívül szép!

Ő a fejére nyomta a kalapot s kioltotta a gyertyákat.

A hold bágyadt világánál, mely a folyosó ablakán át sütött be haladtunk lefelé.

A földszinten karonfogta leányát, s a Saint Péres uton keresztül az Egyetem-utczába sietett. — En tíz lépésnyi távoból követtem őket.

Anélkül, hogy csak valakivel találkoztak volna is, a 40-ik számú ház elé értek. En hozzájok siettem.

Ez kedvező előjel — mondtam — akarja-e, hogy felvezessem.

A viláért se, minek fárasztaná magát; várakozék itt kissé a leányomra.

En meghajtam magam.

Most pedig fogadja még egyszer köszönetemet, az Isten legyen önnel! rebegé kezét nyújtva. Nem találok szavakat azon érzelmeim tolmácsolására, miket ön iránt táplálok. De hiszem és remélem, hogy az Uristen megengedi még érnem azt az időt, mikor hálámnak hü kifejezését adhatom.

En egy kézszorítással feleltem neki.

Aztán bement a házba, Solange követte őt. Ha nem mielőtt bement volna, ő is megszorítá kezemet.

Alig tíz perc múlva megint kinyitott a kapu.

Nos? — mondtam.

Valóban — felelt a leányka — Marceau megérdemli, hogy az ön barátjának hívassék, ugyan az a figyelem, udvariasság, mely önt oly szeretetreméltóvá teszi, feltalálható ő benne is. Szinte érezte, hogy az, ha én atyámmal az elválás végső perczéig együtt lehetek, rendkívül boldoggá tenné. És a testvére a saját maga hálótermében ágyat vettett nekem.

Már holnap három óra felé túl lesz minden veszélyen atyám. Tíz órakor holnap este szíveskedjék elfáradni, ha ugyan érdemesít reá, a Feron-utczába!

Mindenesetre elfogok menni! Hát a kedves atyja nem szólott semmit se rólam?

Köszöni szépen a jegyet, tessék oda is adom, — aztán meg arra kéri, hogy amennyiben lehetséges, ne felejtkezzen meg rólam se!

Önt is megmentem Solange, csak bizza rám! — feleltem összezorult szívvel.

Először csak azt tudjam meg, hogy hol fogom feltalálni atyámat? — monda. — Nem is képzeli, mennyi baja lesz még velem!

En megragadtam kezét és keblemre szorítam azt.

Hanem ő, mint tegnap is, homlokát hajta csókra felém.

Holnap! — susogá.

En homlokára nyomtam ajkaimat és most már nem a kezét, hanem hullámozó kebelét, dobogó szívét szorítam keblemre. Haza mentem; oly czudar jó kedvem kerekedett, mint soha azelőtt. A jó tett érzete volt-e, avagy e bájos teremtmény iránt felébredő szerelem az oka, nem tudnám megmondani. Azt se tudom, aludtam-e, vagy ébren virrasztottam át az éjszakát, de ez oly hosszúnak s a nappal oly végtelennek tűnt fel előttem, hogy bár minden percz oly drága volt most nekem, mégis azt szerettem volna, hogy az idő repüljön.

Másnap kilencz órakor a Feron-utczában voltam. Fél tízkor megjelent Solange. O felém futott és karjaival átölelte nyakamat.

O mentve van! — kiáltá. — Atyám meg van mentve! És ezt önnek köszönhetem! Mennyire szerettem önt!

Tízennégy nap múlva egy levelet kapott Solange mely tudatta, hogy az atyja Londonban van.

Másnap egy utlevelet hoztam a számára. Mikor azt a kezébe vettem Solange, könnyek szöktek a szemébe.

Tehát ön szeret? — monda.

Jobban az életemnél! — feleltem. — De mivel atyjának szavamat adtam, meg is akarom tartani!

Akkor én fogom megszegni azt! — monda, — Igen! Albert, ha neked szíved van, hogy engem elerőssz, nekem nincs erőm, hogy téged itt hagyjalak!

Ő maradt.

VII.

Albert.

Ledru ur ismét színetet tartott.

E színet alatt még mélyebb volt a csönd, mint az előbbi alatt, mivel mindenki tudta, hogy most az elbeszélés befejezéséhez közeledik, s mivel Ledru ur oda nyilatkozott volt, hogy alig lesz ereje a történet teljes bevégzésére. De újra hozzá kezdett elbeszéléséhez t

Ama ést óta, mikor a szép fiatal leányka elutazása forgott szóban, már három hónap mult el, anélkül, hogy csak egy szóval is érintette volna az elválást!

Solange egy lakást birt a Turenne-utczában. En béreltem ezt ki számára saját neve alatt, mivel még most se tudtam, hogy hívják tulajdonképen, s ő is csak Albertnek szólított. Ugyancsak én, hogy a forradalm rendőrség üldözései elől megóvjam, behelyeztem őt egy leánynevelő intézetbe, mint tanítónőt.

Abban a kis lakásban töltöttünk el minden vasárnapot és csütörtököt kettecskén; a hálószobából a legpompásabban oda lehetett látni arra a pontra, ahol legelőször találkoztunk egymással.

Minden áldott nap leveleztünk, ő Albert, én Solange czim alatt.

(Folyt. köv.)

Nyilttér*)

Egész selyem mintázott Foulárdokat (mintegy 450 különböző fajban), méterenként 85 krtól 3 frt 65 krig — valamint fekete, fehér és színes selyemszöveteket 45 krtól 11 frt 65 krig szállít — sina, koczkás, csikos, virágos, damaszolt minőségben (mintegy 240 féle dispositio és 2000 különböző szín és árnyalatban) szállít postabér és vámmentesen **Menneberg G.** (cs. kir. udv. szállító) **selyemgyára Zürichben.** Minták postafordulóval küldetnek. Svájcba czimzett levelek 10 kros és levelezőlapokra 5 kros bélyeg ragasztandó.

TELEGRAMM!

Oscar Gierke's

grosses weltberühmtes

MECHANISCHES THEATER

verbunden mit grossartigen

Kunst- und Welttableaux

und den

Original-Geister- und Gespenster-Pantomimen

ist mit seinem grossen reichhaltigen Transport an Maschinen, Requisiten und höchst eleganten künstlerischen Decorationen hier eingetroffen und wird in einem eigens dazu erbauten, vor jedem Wetter geschützten Theater einen Cyklus von mehreren Vorstellungen eröffnen.

Sonntag d. 28 d. M.

grosse eröffnungs Vorstellung

in den dazu erbauten elegant eingerichteten Theater, auf den Holzplatz.

Anfang abends 8 Uhr. — Montag u. folgende Tage jeden abend grosse Vorstellung.

Achtungsvoll **OSCAR GIERKE** Director

Alles nähere besagen die Plakate u. Tageszetteln.

* E rovatan megjelenő közleményekért semmi felelőset nem vállal el a — Szerk.

figyelmébe. Livreekre, teke asztalokra, kocsibevonatok, utazó köpenyekre 4—14 frtig stbbi.

Frölich Gyula
gyógyszerésznél.

¹Pervient, Doskint, és szabályszerű szöveteimet a fő-
isztelendő clerus becses figyelmébe, ugyszintén cs.
kir. hivatalnokok, tűzoltók, tornászok, lövészek stbi

Levelezés magyar, német, cseh, orosz, francia és angol nyelven.

KIADÁS

Nyerőség- és veszteség-számla a B mérleghez. — Életbiztosítási osztály. (1892.)

TEHER

[illegible]

Magyarországi vezérlőgynökség, Budapesten, Dorottya-utca 10. sz., az intézet saját házában.

Nyomatott a püsp. Lyc. könyvnyomdában Gyulafehérvártt.